07/06/2026

Λαμπρή πανήγυρις των Αγίων Πάντων στην ομώνυμη Ιερά Μονή στα Παλατίτσια Βεροίας

/ Ιερές Μονές

Την Κυριακή 7 Ιουνίου (των Αγίων Πάντων) το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Παλατιτσίων Βεροίας.

Κατά τον πανηγυρικό Εσπερινό την προηγούμενη ημέρα χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο Λόγο ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας.

Η ομιλίατου Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων

«Δι᾽ ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν».

Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾶ τούς καρπούς τῆς παρουσίας της στόν κόσμο. Τιμᾶ τούς καρπούς τῆς παρουσίας τοῦ Παναγίου Πνεύματος στήν Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας τόν θεσμό συγκροτεῖ, καί τῆς ὁποίας τά μέλη ἁγιάζει καί τά καθιστᾶ πολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων. Τιμᾶ ὅλους τούς ἁγίους της καί πανηγυρίζει τήν ἱερά μνήμη τους, ἰδιαιτέρως στήν Ἱερά αὐτή Μονή, πού τούς ἔχει προστάτες καί πρεσβευτές στόν θρόνο τῆς χάριτος.

Πῶς ὅμως ἐπέτυχαν οἱ ἅγιοι Πάντες τή μεγάλη αὐτή τιμή, νά γίνουν δηλαδή πολίτες τῆς ἄνω Ἰερουσαλήμ καί συγκληρονόμοι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ;
Τήν ἐπέτυχαν, γιατί τήν ἐπεδίωξαν, γιατί τήν ἐζήλωσαν, γιατί τήν ἀγάπησαν καί τήν ἐπόθησαν. Ἄκουσαν τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος ὑποσχέθηκε σέ ὅσους ζήσουν σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του τήν οὐράνια βασιλεία του καί τήν αἰώνιο ζωή πλησίον του, καί δέν ἀδιαφόρησαν, δέν ἀμέλησαν, δέν εἶπαν «θά προσπαθήσουμε, ὅταν θά ἔρθει ἡ ὥρα νά φύγουμε ἀπό αὐτόν τόν κόσμο».

Ἀγάπησαν τόν Χριστό ἐξ ὅλης τῆς καρδίας τους καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς τους καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας τους καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος τους καί ἔκαναν τό πᾶν γιά νά μήν τούς χωρίσει τίποτε ἀπό τήν ἀγάπη του. Ἀπομάκρυναν ὅλα τά ἐμπόδια πού μποροῦσαν νά τούς στερήσουν τόν Χριστό καί νά τούς ἀπομακρύνουν ἀπό τήν ἀγάπη του.

Ἀγάπησαν τόν Χριστό καί πίστευσαν στόν λόγο του «αἰτεῖτε πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ... καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν», καί ἔκαναν τή βασιλεία του διαρκές αἴτημα τῆς προσευχῆς τους, χωρίς νά ὑπολογίζουν καί χωρίς νά ἐνδιαφέρονται γιά τίς ἄλλες ἀνάγκες καί ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς τους.

Ὁ Χριστός καί ἡ βασιλεία του ἦταν ὁ θησαυρός τους, καί ἐκεῖ ἦταν προσηλωμένο τό ἐνδιαφέρον καί ἡ καρδιά τους. Τά πάντα τά θεωροῦσαν σκύβαλα, τά θεωροῦσαν σκουπίδια, ὅσο σπουδαῖα καί πολύτιμα καί ἄν φαινόταν, γιατί γιά τούς ἁγίους Πάντες τίποτε δέν μποροῦσε νά συγκριθεῖ μέ τόν οὐρανό καί τά ἀγαθά τά ὁποῖα ἔχει ἑτοιμάσει ὁ Θεός γιά ὅσους τόν ἀγαποῦν, «ἅ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὖς οὐκ ἤκουσεν καί ἐπί καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἅ ἡτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν», ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Μέ ποιόν τρόπο ὅμως μποροῦμε νά ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς αὐτό τό ὁποῖο ἐπέτυχαν οἱ ἅγιοι Πάντες τούς ὁποίους τιμοῦμε καί πανηγυρίζουμε σήμερα;

Μήπως πρέπει νά ζήσουμε καί ἐμεῖς «ἐν ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς», ἀγρυπνώντας καί νηστεύοντας, ὅπως οἱ ὅσιοι καί θεοφόροι πατέρες καί μητέρες μας; Μήπως πρέπει νά θυσιάσουμε τή ζωή μας μαρτυρώντας γιά τόν Χριστό, ὅπως οἱ ἅγιοι μάρτυρες καί ὁμολογητές; Μήπως πρέπει νά διατρέξουμε ὅλη τήν κτίση κηρύττοντας τό Εὐαγγέλιο, ὅπως ὁ ἱδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας μέγας ἀπόστολος Παῦλος;

Ὁ Κύριός μας γνωρίζει τήν ἀδυναμία μας καί δέν μᾶς ζητᾶ τόσα πολλά, δέν μᾶς ζητᾶ ὅσα ἔκαναν οἱ ἅγιοι Πάντες, οἱ ὁποῖοι ὑπερέβησαν τά ἀνθρώπινα μέτρα καί ἔκαναν ἀκόμη καί τούς ἁγίους ἀγγέλους νά ἐκπλαγοῦν ἀπό τά κατορθώματά τους. Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ὑπέδειξε στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά μπορέσουμε νά ἐπιτύχουμε αὐτόν τόν στόχο μας. Τί μᾶς εἶπε;

Μᾶς εἶπε πρῶτα νά κάνουμε τόν ἀγώνα τόν ὁποῖο ἔχει ὁρίσει ὁ Θεός γιά τόν καθένα μας μέ ὑπομονή. «Δι᾽ ὑπομονῆς», λέγει, «τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα». Ὅποιον ἀγώνα μᾶς καλεῖ κάθε φορά ὁ Θεός νά κάνουμε, δέν θά πρέπει νά τόν ἀρνούμεθα, δέν θά πρέπει νά τόν ἀποφεύγουμε, δέν θά πρέπει νά δυσανασχετοῦμε γι᾽ αὐτόν, ἀλλά νά τόν κάνουμε δι᾽ ὑπομονῆς, χωρίς νά ἀντιδροῦμε, χωρίς νά βιαζόμεθα νά τόν ἐγκαταλείψουμε. «Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τάς ψυχάς ὑμῶν», μᾶς βεβαιώνει καί πάλι ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Μέ τήν ὑπομονή σας θά κερδίσετε τήν ψυχή σας.

Ἂν δέν παραπονούμεθα γιά τίς δυσκολίες καί τούς κόπους, ἀλλά ἀγωνιζόμεθα μέ ὑπομονή καί μέ ἐμπιστοσύνη σέ ὅ,τι ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά ζήσουμε καί νά ἀντιμετωπίσουμε, θά ἔχουμε ἐκπληρώσει τό χρέος μας.

Τό δεύτερο, τό ὁποῖο μᾶς συνέστησε ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι τό νά ἔχουμε προσηλωμένο τό βλέμμα μας στόν Χριστό. Τί μᾶς λέγει; «Διʼ ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν».

Ὅπου καί ἐάν εὑρισκόμεθα, ὅποιον ἀγώνα καί ἐάν ἀγωνιζόμεθα, πρέπει νά ἔχουμε τό βλέμμα μας στραμμένο στόν Χριστό. Δέν μπορεῖ νά θέλουμε νά φθάσουμε στόν Χριστό καί νά ἐλκύουν τό βλέμμα καί τήν ψυχή μας ἄλλα πρόσωπα καί ἄλλα πράγματα. Ὅ,τι καί ἐάν κάνουμε, ὅπου καί ἐάν εὑρισκόμεθα, θά πρέπει νά βλέπουμε ἀποκλειστικά καί μόνο τόν Χριστό.

Καί ἐάν ἔτσι βαδίζουμε καί ἐάν ἔτσι ἀγωνιζόμεθα, μέ ὑπομονή δηλαδή καί ἀπόλυτη ἀφοσίωση στόν Χριστό, τότε καί Ἐκεῖνος θά μᾶς ἀξιώσει νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας καί μέ τή χάρη του καί τίς πρεσβεῖες τῶν ἁγίων Πάντων νά γίνουμε καί ἐμεῖς κληρονόμοι τῆς βασιλείας του.

Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ